

Publicerad 2012-07-19 02:22 av xilenie

jag är nog hemma (så)här

jag klöser bort hud
, eller kanske mest smink, från min kind
och går in, ut, bort
från vad jag var. begraver
kroppen i gödsel
och jag tänker att aldrig mer ska jag låtsas
vara vacker.

aldrig mer ska jag ljuga om att jag är någon

annan. eller någon annans. jag gillar
att frenetiskt odla
känslor och sedan trampa ner dem
så fort de slår rot. jag vattnas
i misär
och jag tänker att inte mer ska jag låtsas
att jag trodde på kärlek för en sekund.

inte ska jag lura mina stövlar att vandra
på kullerstenstorg.

byfåne, småstadsnolla är jag
och jag rakar bort de korrekta orden
från mitt vokabulär

som inte klär mina omålade läppar.
spottar minnen, mersmak, och vad jag älskar
sjuttiotvå mil
tre veckor och fem dagar

tillbaka, älskling om du skulle såra
valde du rätt dag att göra det
rätt flicka att lämna, och vad jag avskyr
stockholm numera.

jag rensar inkorgen
hovar, och jag tänker att inte ska längta
härifrån längre. jag gillar fastklibbande tjära
och ställen att gömma,

glömma,

mig i, och jag tänker att inte mer ska jag ljuga
för mig själv om att jag var
lycklig
i en lagom perfekt storstad. aldrig
ska jag låtsas att jag avskyr ensamhet
och jag hör nog hemma här.

jag är det slokna
på en sönderregnad
äng, det ruttna
i en fridlyst guckesko
jag är månen
i midnattssol, krypen
på myggmedelshy
jag är den för blöta
pussen som missar
en lerig hästmule
och i en frikyrklig by
är allt jag ber
att jag aldrig ska
sakna
dig
mer

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren xilenie med Poeter.se id #39460 innehar upphovsrätten